

Yksimielinen ylistys

Room. 15:1-13

1. Meidän vahvojen tulee **kantaa heikkojen vajavaisuuksia** eikä elää itsellemme mieliksi.
2. Olkoon kukin meistä **lähimmäiselleen** mieliksi hänen **parhaakseen**, että hän rakentuisi.
3. **Ei Kristuskaan elänyt itselleen mieliksi**, vaan niin kuin on kirjoitettu: "Niiden herjaukset, jotka herjaavat sinua, ovat osuneet minuun."
4. Kaikki, mitä on ennalta kirjoitettu, on kirjoitettu meille **opiksi**, että meillä **kärsivällisyyden ja Raamatun lohdutuksen kautta olisi toivo**.
5. **Kärsivällisyyden ja lohdutuksen Jumala** suokoon teille, että olisitte **yksimieliset keskenänne** Kristuksen Jeesuksen miehen mukaan,
6. niin että te yksimielisesti, **yhdestä suusta, ylistäisitte meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumalaa ja Isää**.
7. **Hyväksykää sen tähden toinen toisenne**, niin kuin Kristuskin on hyväksynyt teidät **Jumalan kunniaksi**.
8. Haluan sanoa tämän: **Kristus** on tullut ympärileikattujen **palvelijaksi** Jumalan totuuden tähden, että hän **vahvistaisi isille annetut lupaukset**
9. ja **että myös pakanat ylistäisivät Jumalaa** hänen laupeudestaan, niin kuin on kirjoitettu: Sen tähden **minä ylistän sinua pakanoiden keskuudessa** ja laulan kiitosta sinun nimellesi."
10. Ja vielä on sanottu: "Riemitkaa, pakanat, hänen kansansa kanssa."
11. Ja vielä: "Kiittäkää Herraa, kaikki pakanat, ja ylistäkää häntä, kaikki kansat."
12. Myös Jesaja sanoo: "On tuleva **lisain juurivesa**, hän, joka nousee hallitsemaan pakanoita. **Häneen pakanat panevat toivonsa**."
13. **Toivon Jumala** täyttäköön teidät kaikella **ilolla ja rauhalla** uskossa, niin että teillä olisi runsas toivo **Pyhän Hengen voimassa**.

Yksimielisen ylistyksen vuoksi

Mikä on kristillisen seurakunnan tärkein tuntomerkki? Mistä yhteinen ylistys nousee? Mitä on aito toisten miellyttäminen? Millainen rooli on Vanhalla testamentilla uskovan elämässä? Millaisen esimerkin Kristus antaa omilleen? Millainen on Jumala? Miten Pyhän Hengen voima vaikuttaa? Muun muassa näitä asioita Paavali valottaa tässä katkelmassa Roomalaiskirjettä.

Heikot ja vahvat uskovat

Luvun 15 alussa Paavali palaa vielä edellisen luvun teemaan heikkojen ja vahvojen uskovien suhteesta. Sekä uskossaan heikoilla että vahvoilla on sama pelastava usko, jonka he saivat vastaan ottaa, kun Jeesus Kristus tuli heidän elämänsä evankeliumin sanan vapauttaessa heidät synnin syyllisyydestä Golgatan uhriveren kautta heidän saadessaan sydämiinsä Pyhän Hengen. Se ei kuitenkaan tarkoita, etteikö heikkouskoisilla olisi aivan aitoja vajavaisuuksia, joista he voivat kasvun kautta päästä vapautumaan. Mutta niin kauan kuin kasvu on vielä puutteellista, pidemmälle edenneiden tulee elää lähimmäistensä mieliksi. Se tulee kuitenkin tapahtua näiden tosi parhaaksi. On nimittäin vaara, että uskovat haluavat miellyttää toisiaan omien etujensa vuoksi. Sellaista toisten mielistelyä on maailma täynnä. Toisinaan meidän on lähimmäisemme parhaaksi oltava häntä kohtaan ankaria. Rakkaus ei ole hempeämielisyyttä, vaan aitoa totuudellista toisen edusta huolehtimista.

Ajattellessamme keskinäistä yksimielisyyttämme ja yhteyttämme meillä on helppo esittää toivomuksia toisillemme: "Sinun tulee osoittaa suurempaa ymmärtämystä minua kohtaan!" "Sinun tulee oppia kuuntelemaan toisia!" "Sinun pitää oppia enemmän rohkaisemaan kuin moittimaan!" "Sinun tulee antaa meille enemmän aikaa ja huomiota, olla meille kärsivällisempi ja rakkaudellisempi!" Näitä vaatimuksia on helppo esittää toinen toisillemme, mutta Raamattu ei koskaan tässäkään kysymyksessä ala ihmisestä vaan Jumalasta. Lähtö kohta on se, mitä Jeesus Kristus on ensin tehnyt. Vasta Hänen teoistaan käsin löytyy todellinen yhteys uskovien kesken.

Kristuksen esimerkki

Paavali asettaa tässä Herran Kristuksen esimerkiksemme: *Ei Kristuskaan elänyt itselleen mieliksi, vaan niin kuin on kirjoitettu: "Niiden herjaukset, jotka herjaavat sinua, ovat osuneet minuun."* (3) Paavali lainaa tässä messiaanista psalmin 69 jaetta 10, joka kuuluu kokonaisuudessaan: *"...kiivaus huoneesi puolesta on kuluttanut minut ja sinua herjaavien herjaukset ovat osuneet minuun."* Psalmissa puhuja on Kristus. Hän kohdistaa sanansa Isään Jumalaan. Jeesus osoitti rakkautta Isää kohtaan siten, että otti vastaan ne herjaukset, jotka maailma ja Saatana olisivat kohdistaneet Isään. Isä on niin pyhä ja vanhurskas, että mikään ei olisi murehduttanut Jeesusta syvemmin kuin Isän pilkkaaminen. Siksi Hän otti kaiken häväistyksen ja sylkemisen itselleen.

Rakkaus heikkoihin veljiin ja sisariin merkitsee vahvemmillemme myös sitä, että he samaistuvat siihen pilkkaan ja herjaan, mitä heikot saavat osakseen. Me uskovat emme kykene rakastamaan toisiamme, ellemme lähde aina liikkeelle Jeesuksen osoittamasta rakkaudesta ottaen sitä ensin uskossa vastaan omaan sydämeemme ja jakaaksemme siitä sitten veljille ja sisarille ja edelleen uskosta osattomille heidän pelastukseksi.

Jumalan kunnian tähden

Hyväksykää (ottakaa vastaan) sen tähden toinen toisenne, niin kuin Kristuskin on hyväksynyt teidät Jumalan kunniaksi. (7)

Vielä jakeessa 7 Paavali palaa aiheeseen, mutta korostaa keskinäisen hyväksynnän syynä ja motiivina sitä, että Golgatan uhrin ja ylösnousemuksen tähden Kristuskin hyväksyy omansa, jotka uskossa turvaavat Häneen. Ilman sitä, että Jeesus ottaa meidät vastaan, meidän on mahdotonta hyväksyä toisiamme.

Viime kädessä uskovien keskinäisissä suhteissa on kysymys Jumalan kunniaa. Ellemme kykene vastaanottamaan toinen toistamme rakkaudella ja toinen toistamme kunnioittaen, teemme turhaksi Jeesuksen meidän hyväksemme suorittamaa sovituksen. Jumala on sitonut oman kunniansa omiensa pelastumiseen ja siihen, että Hänen omansa rakastavat toisiaan.

Raamatun lohdutus

Lainaamalla Vanhaa testamenttia Paavali halusi osoittaa, että siinä puhuu kaiken aikaa Jeesus Kristus, joka on koko Raamatun antaja ja siksi myös Vanhan testamentin syvin sisältö. *Kaikki, mitä on ennalta kirjoitettu, on kirjoitettu meille opiksi, että meillä kärsivällisyyden ja Raamatun lohdutuksen kautta olisi toivo.* (4)

Joskus uskovilla on kiusaus ohittaa Vanha testamentti ja keskittyä pelkästään Uuteen testamenttiin. Vaikka Vanhan testamentin sisältämät jumalanpalvelusmenot

uhreineen tai sen sisältämät Israelin yhteiskunnalliset lait eivät uuden liiton kansaa sidokaan, kaikki ne yhdessä kymmenen käskyn moraalilain kanssa avaavat meille Jumalan pelastussuunnitelmaa ja Hänen toimintaansa historiassa, joka johti Jeesukseen ihmiskunnan Pelastajana. Vanhan testamentin lehdiltä näemme, miten pyhä ja kuitenkin armollinen on Jumala. Hän on käsittämättömän kärsivällinen rikkovaa kansaansa kohtaan ja toistuvasti vetää sitä parannukseen ja uudistamaan suhteensa Jumalaan. Sen ihmiskohtaloissa näemme, miten Jumala toimii ja on uskollinen lupauksilleen. Pitkien odotusten ja synkkien teidenkin jälkeen Jumala ei hylkää omaa kansaansa ja antaa siksi meillekin elävän toivon.

Koko Raamattu on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta, ja se on hyödyllinen opetuksesi, nuhteeksi, ojennukseksi ja kasvatukseksi vanhurskaudessa, jotta Jumalan ihminen olisi täydellinen ja varustautunut kaikkiin hyviin tekoihin. (2. Tim. 3:16-17)

Siksi kukaan uskova ei voi kestää uskon tiellä, ellei hän jatkuvasti lue Raamattua ja saa Pyhän Hengen voimaa se kautta.

Vanha testamentti sisältää myös lukuisan joukon varoittavia esimerkkejä siitä, mihin Jumalasta luopuminen johtaa. Paavali kirjoittaa niistä näin:

Tämä, mikä tapahtui heille, on esikuvallista, ja se on kirjoitettu varoitukseksi meille, joille on tullut maailman aikojen loppukausi. Joka siis luulee seisovansa, katsokoon, ettei kaadu. Teitä ei ole kohdannut muu kuin inhimillinen kiusaus. Jumala on uskollinen. Hän ei salli teitä kiusattavan enempää kuin kestätte, vaan salliessaan kiusauksen hän valmistaa myös pääsyn siitä, niin että voitte sen kestää. (1. Kor. 10:11-13)

Raamatun varoitukset ja esimerkit on kirjoitettu meille, että sydämemme kiinnittyisi lopullisen toivomme sisältöön: Herra Jeesus palaa kirkkaudessaan ja pääsemme osalliseksi uudesta maasta ja uudesta taivaasta, joissa asuu täydellinen vanhurskaus.

Jumalan sydän

Kärsivällisyyden ja lohdutuksen Jumala suokoon teille, että olisitte yksimieliset keskenänne Kristuksen Jeesuksen mielen mukaan,... (5) ... Toivon Jumala täyttäköön teidät kaikella ilolla ja rauhalla uskossa, niin että teillä olisi runsas toivo Pyhän Hengen voimassa.(13)

Jumalasta Raamattu käyttää usein ilmaisuja: Hän on ääretön voimassaan, kaikkivaltias, pyhä valkeus tuomioissaan ja kunniansaan, iankaikkinen voimassaan, armollinen ja rakastava. Mutta nyt Paavali haluaa korostaa sitä, miten läheinen Jumala on osoittaessaan suurta kärsivällisyyttään ihmiskuntaa ja omiaan kohtaan. Hän on lohdutuksen Jumala ja toivon Jumala. Hän lohduttaa murheellisia ja täyttää omansa ilolla ja rauhalla. Hän on armollinen ja rakastava Isä, jota Pyhässä Hengesä saamme kutsua hyvin läheisin ilmauksin, vaikka samalla Hän on täydellisen vanhurskas ja pyhä, jota meidän tulee lähestyä kunnioituksella niin kuin lapsi isäänsä.

Jumalan kärsivällisyydestä ihmiskuntaa kohtaan puhuu Pietari näin: *Ei Herra viivytä lupauksensa täyttämistä, vaikka jotkut luulevat hänen viivyttävän, vaan hän on pitkämielinen teitä kohtaan. Hän ei näet tahdo, että kukaan joutuu kadotukseen vaan että kaikki kääntyisivät. (2. Piet. 3:9)* Herran armollisuudesta ja lohdutuksesta puhuu Jesaja näin:

*Siksi Herra odottaa, että voisi olla teille armollinen, ja sen tähden hän nousee ar-
mahtaakseen teitä, sillä Herra on oikeuden Jumala. Autuaita ovat kaikki, jotka häntä
odottavat! Siionin kansa, sinä, joka asut Jerusalemissa, sinun ei tarvitse enää itkeä.
Totisesti Herra on sinulle armollinen, kun huudat apua. Heti kun hän kuulee äänesi,
hän vastaa sinulle. (Jes. 30:18-19)*

Heprealaiskirje avaa taas toivoamme Jeesuksen paluuta näin:

*Vielä vähän aikaa, aivan vähän, niin saapuu se, joka on tuleva, eikä hän viivyttele.
(Hepr. 10:37)*

Yksimielinen ylistys

*Kärsivällisyyden ja lohdutuksen Jumala suokoon teille, että olisitte yksimieliset kes-
kenänne Kristuksen Jeesuksen mielen mukaan, niin että te yksimielisesti, yhdestä
suusta, ylistäisitte meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumalaa ja Isää. (5-6)*

Miksi Jumala haluaa pelastaa ihmiset? Hänen tahtonsa on saada pelastetuista tai-
vaallinen kuoro ylistämään Hänen nimeään. Koko luomakunta on Hänen ylistystään
varten. Syntiin langennut ihminen etsii ylistystä itselleen ja on siksi kaiken aikaa ka-
pinassa Jumalaa vastaan riistämällä Jumalalta sen kunnia, joka yksin Jumalalle
kuuluu. Kun käsittämättömän armonsa ja laupeutensa tähden Jumala Jeesuksen
Golgatan uhrin tähden edelleen rakastaa kapinallista ihmistä ja haluaa pelastaa hä-
net, Hän tekee se oman kunniansa tähden. Hän pelastaa uskovat saadakseen
osakseen sen ylistyksen, joka Hänelle kuuluu.

Jumala kyllä pelastaa omansa palvelemaan ja rakastamaan toisiaan, mutta se ta-
pahtuu juuri sitä varten, että Hän saisi kiitoksen ja ylistyksen. Jumala haluaa käyttää
omiaan julistamaan evankeliumia, jotta mahdollisimman moni saisi kuulla Jumalan
kutsun taivaallisiin hääjuhliin ja että Jeesus saisi itselleen pelastetuista ihmisistä
muodostuvat morsiamen. Mutta kaiken tämän päämäärä on Jumalan ylistys. Evan-
keliointi ja lähetystyö ovat pohjimmiltaan kiitosta ja ylistystä Golgatan rakkaudesta.

Seurakunnan yksimielisyys ylistyksessä

Jumalalle ei kuitenkaan riitä, että yksittäiset uskovat kiittävät ja ylistävät Häntä. Hän
haluaa, että sen tekee kokonainen seurakunta ja vielä yhdestä ja yksimieleisestä
suusta. Vain silloin Herra saa sen kiitoksen ja ylistyksen, joka Hänelle kuuluu.

Yksimielisyys ei tarkoita sitä, että kaikki uskovat olisivat joka asiassa samaa mieltä.
Senhän Paavali oli juuri osoittanut puhuessaan heikkojen ja vahvojen uskovien mie-
lipide-eroista. Yksimielisyys tarkoittaa, että kaikkien uskovien ajattelu ja käsitykset
nousevat samalta pohjalta. Heillä on sama käsitys vanhasta ihmisestä, synnistä ja
pelastuksesta Kristuksen sovitustyössä. Edelleen he ovat matkalla samaan pää-
määrään, sillä näkemyserot eivät haittaa niin kaunan kuin on yhteinen päämäärä.
Aidoimmillaan yksimielisyys perusasioita vie yhteiseen ylistykseen.

Lähetystyö Jumalan ylistykseksi

*Haluan sanoa tämän: Kristus on tullut ympärileikattujen palvelijaksi Jumalan totuu-
den tähden, että hän vahvistaisi isille annetut lupaukset ja että myös pakanat ylistäi-
sivät Jumalaa hänen laupeudestaan, niin kuin on kirjoitettu: "Sen tähden minä ylis-
tän sinua pakanoiden keskuudessa ja laulan kiitosta sinun nimellesi." (Ps. 18:50) Ja
vielä on sanottu: "Riemuitkaa, pakanat, hänen kansansa kanssa." (5. Moos. 32:43)*

Ja vielä: "Kiittäkää Herraa, kaikki pakanat, ja ylistäkää häntä, kaikki kansat." (Ps. 117:1) (8-11)

Nyt Paavali laajentaa ylistyksen teeman koskemaan sekä juutalaisia että pakanoita, koska Jeesus tuli pelastamaan molemmat ja myös yhdistämään heidät yhdeksi seurakunnaksi, joka levittää evankeliumia kaikkiin kansoihin ja joka ylistää yhdestä suusta Jumalaa. Mutta jälleen hän korostaa sitä, että mitään lähetystyötä ja maailmanlaajaa seurakuntaa ei synny ilman sitä, mitä Jeesus teki palvellessaan ensin juutalaisia ja siitä edelleen pakanoita. Lähetystyössä, juutalaisten ja pakanakristittyjen välisessä yhteydessä ja Jumalan ylistyksessä on kaiken aikaa kysymys Jeesuksen teoista, Jeesuksen palvelusta meidän elämässämme. Hänestä kumpuaa kaikki elämä.

Toivon Jumala

Myös Jesaja sanoo: "On tuleva lisain juurivesa, hän, joka nousee hallitsemaan pakanoita. Häneen pakanat panevat toivonsa." Toivon Jumala täyttäköön teidät kaikella ilolla ja rauhalla uskossa, niin että teillä olisi runsas toivo Pyhän Hengen voimassa. (12-13)

Pakanakansojen toivo on lisain juurivesassa eli Jeesuksessa Kristuksessa. Tässä toivo merkitsee koko pelastusta niin nyt synnin syyllisyydestä ja vallasta Jumalan yhteyteen evankeliumin kautta kuin lopullista päämäärää, kun Jeesus Kristus saapuu kunniansaan takaisin noutamaan omansa taivaalliselle hääaterialle.

Paavali päättää tämän jakson rukoukseen. Hän pyytää siinä toivon Jumalaa täyttämään Rooman kristityt ilolla, rauhalla uskossa. Kysymys on Pyhällä Hengellä täyttämisestä. Pyhän Hengen täyttämän ihmisen tuntomerkki onkin se, että hän suuntaa toivonsa Jeesuksen paluuseen ja lopulliseen vapautukseen kirkkauden valtakunnassa. Siinä valtakunnassa hallitsee Jeesus ja hänen kansansa ylistää Hänen nimeään ja Isää Jumalaa.

Pyhän Hengen voima ulkoisessa

Mitään kristillistä elämää ei voi esiintyä ilman Pyhän Hengen voiman vaikutusta. Pyhä Henki on Persoona, Jumala Jumalasta. Hän ei siis ole mikään persoonaton voima, vaan Jumalan Henki toiminnassa. Pyhän Hengen voima näkyy Hänen ulkoisissa vaikutuksissaan. Hän loi maailman yhdessä Isän ja Pojan kanssa. Erityisesti Hän vaikutti ihmisen luomisessa. Sama voima vaikutti kun Jeesus syntyi Marian kohdussa. Jeesuksen ruumis on Pyhän Hengen mestariteos. Jeesuksen ylösnousemus tapahtui myös Pyhän Hengen voimassa:

Kärsihän Kristuskin kerran syntien tähden, vanhurskas väärintekijöiden puolesta, johdattaakseen teidät Jumalan luo. Lihassa ollessaan hänet tosin surmattiin, mutta Hengessä hänet tehtiin eläväksi. (1. Piet. 3:18)

Pyhä Henki on kaikkivaltias. Hänen todistava työnsä näkyi, kun Hän laskeutui kyyhkysen muodossa Jeesuksen ylle tai kun Jeesus teki ihmeensä Pyhän Hengen voimassa. Hänen voimansa näkyi väkevänä tuulispäänä ja tulisina liekkeinä helluntaina. Voima vaikutti seurakunnan tekemisissä ihmeissä. Pyhä Henki tekee armotyötä, kun syntiset kääntyvät synneistään, yhteiskunta muuttuu Pyhän Hengen herätyksen vaikutuksesta.

Pyhän Hengen sisäiset vaikutukset

Maallisin keinoin ei kukaan voi muuttua sisältä uudeksi, vain Pyhä Henki tekee sen. Se, että ihminen alkaa nähdä oman syntinsä on Hänen työtään. Hän kykenee vaikuttamaan ihmisen tahtoon, niin että hengellisesti kuollut alkaakin ilolla etsiä Jumala tahdon toteutumista. Hän kykenee muuttamaan myös mielikuvituksemme.

Me voimme tietää ja nähdä, mitä Pyhä Henki tekee ja vaikuttaa, mutta me emme voi selittää sitä, miten Hän sen tekee. Hän käyttää välineenään Jumalan sanaa, laukia ja evankeliumia sekä kastetta ja ehtoollista. Pyhä Henki synnyttää uskon, jonka kautta Kristuksen lahjavanhurskaus tulee osaksemme. Uudestisyntyminen on Pyhän Hengen ihme, jota kukaan ihminen ei voi selittää. Pyhä Henki antaa pelastusvarmuuden kiinnittämällä uskovan katseen Jeesuksen sovitustyön riittävyteen.

Pyhä Henki uudistaa ja muuttaa meidän synnynnäiset lahjamme järjen, tahdon, uskon ja tunteet. Hän vapauttaa lankeemuksessa Saatanan hallintaan joutuneet kymme palvelemaan Jumalaa. Sen lisäksi Pyhä Henki voi antaa meille armolahjoja, joita meillä ei syntymämme perusteella ollut. Tulevaisuudessa Hän vaikuttaa tehden pyhityksemme täydelliseksi ruumiin ylösnousemuksessa.

Toivomme lepää Pyhän Hengen työn varassa. Hän on kaikkivaltias ja kykenee saattamaan työnsä omissaan täydelliseen päätökseen. Lopulta Pyhän Hengen elävän veden virta synnyttää jokaisessa pelastetussa ikuisen ylistyksen Isälle ja teurastetulle Karitsalle, joka istuu Isän oikealla puolella kirkkauden valtaistuimella.

Yukari Ogan (o.s. Fujii) tie

Kesäkuun 22. päivänä 1995 23 -vuotias Yukari Fujii niminen neito, joka oli vierailulla luonamme Ryttylässä, teki päätöksen ottaa vastaan kristillinen kaste.

Tutustuimme häneen tapaninpäivänä 1991, kun hän ilmestyi olohuoneeseemme Kuopion paukkupakkasissa. Hän oli silloin Osakassa sosiaalialan oppilaitoksessa aivan opintojensa loppusuoralla. Hänen kurssillaan opiskeli myös Ananin seurakunnassa vuonna 1989 kastettu Emi Watanabe. He olivat ystäväystyneet ja päättivät ennen työelämään siirtymistä suorittaa elämänsä ensimmäisen ulkomaanmatkan. Kohteeksi he valitsivat eksoottiselta kuulostavan Suomen, koska Emillä oli siellä tuttuja. Niin he sitten tulivat 10 päivän vierailulle luoksemme.

Heti kättelyssä Yukari totesi lievästi anteeksi pyydellen, että hän oli buddhalainen eikä mikään kristitty niin kuin hänen ystävänsä Emi. Hänen ilmoitukseensa sisälsi myös tiettyä uteliaisuutta siitä, millainenhan tämä "kristillinen" Suomi ja millaista meidän kristityn perheen elämä mahtaa olla. Toisaalta siihen lienee sisältynyt ääneen lausumaton pyyntö: "Hyväksykää minut tällaiseni älkääkö yrittäkö käännyttää minua kristinuskoon."

Perheellämme oli tapana tutkia yhdessä Raamattua japaniksi aamuisin ja otimme vieraamme heti tähän kuvioon mukaan. Yukarikin tuntui sulavan jutellessamme kaikenlaista avoimen Raamatun äärellä. Eräässä keskustelussa hän antoi mielenkiintoisen tunnustuksen:

"Vaikka isäni ja äitini opettivat minut rukoilemaan päivittäin buddhalaisen kotialttarin edessä esi-isien henkiä ja temppeleissä epälukeista sinto-jumalten joukkoa ja vaikka en olekaan koskaan käynyt kirkossa enkä lukenut Raamattua, olen silti pienestä pitäen tiennyt, että on

olemassa vain yksi Jumala, joka 'asuu' minussa, koska omassa tunnossani tunnen Jumalan äänen."

Yukari kyselikin, olisiko mitään syytä, miksi hänen pitäisi tulla kristityksi ja päästä Jumalan tuntemiseen Kristuksen kautta, sillä hänhän jo tunsi Jumalan. Olen vakuuttunut siitä, että hän uskoi aivan oikeaan Jumalaan. Tämä usko perustui Jumalan yleiseen ilmoitukseen luomisessa, omantunnon toiminnassa ja elämänkohtaloissa. Viimeksi mainittua hänen elämässään edusti se, että hänen veljensä oli syvästi kehitysvammainen. Jumalan yleistä ilmoitusta ei japanilainen buddhalaisuus eikä shintolaisuus ollut missään vaiheessa kyenneet tukahduttamaan hänen sisimmästään. Se antaa oikean - vaikkakaan ei riittävää - kuvaa Jumalasta. Se on liittymäkohta evankeliumin julistukselle, mutta buddhalaisuus tai muut uskonnot voivat erittäin tehokkaasti myös tukahduttaa sen. Paavali kirjoittaa:

"... se, mikä Jumalasta voidaan tietää, on ilmeistä heidän keskuudessaan; sillä Jumala on sen heille ilmoittanut. Sillä hänen näkymätön olemuksensa, hänen iankaikkinen voimansa ja jumalallisuutensa, ovat, kun niitä hänen teoissansa tarkataan, maailman luomisesta asti nähtävinä, niin etteivät he voi millään itseänsä puolustaa, koska he, vaikka ovat tunteneet Jumalan, eivät ole häntä Jumalana kunnioittaneet eivätkä kiittäneet, vaan ovat ajatuksiltaan turhistuneet, ja heidän ymmärtämätön sydämensä on pimentynyt." (Room. 1:19-21) ja edelleen

"Sillä kun pakanat, joilla ei lakia ole, luonnostansa tekevät, mitä laki vaatii, niin he, vaikka heillä ei lakia ole, ovat itse itsellensä laki ja osoittavat, että lain teot ovat kirjoitetut heidän sydämiinsä, kun heidän omatuntonsa myötätodistaa ja heidän ajatuksensa keskenään syyttävät tai myös puolustavat heitä - sinä päivänä, jona Jumala on tuomitseva ihmisten salaisuudet Kristuksen Jeesuksen kautta, minun evankeliumini mukaan." (Room. 2:14-16)

Selitin Yukarille, että ketään ei viime kädessä auta oikeakaan tieto Jumalasta, ellei hän pääse Jumalan elävään yhteyteen, ellei hän saa syntejensä anteeksi, ellei hän saa varmuutta iankaikkisen elämän osallisuudesta ja ellei hän pääse sydämen pohjia myöten maistamaan Jumalan rakkauden suuruutta, joka on ilmestynyt Kristuksen uhrissa Golgatalla.

Mietin, mikä mahtaisi saada Yukarin kiinnostumaan evankeliumista ja siitä, mitä se saa aikaan ihmisessä. Siksi päätin viedä hänet ja Emin Invalidiliiton palvelutaloon Kuopiossa tapaamaan Seija Turusta, joka oli jo 20 vuotta ollut rikoksen uhrina kaulasta alaspäin täysin halvaantunut. Hänen luotaan he kävelivät sanattomina ulos. Vasta illalla he kykenivät pukemaan hämmästyksensä sanoiksi. Heistä oli käsittämätöntä kuulla Seijan kertovan:

"Olen onnellinen. Vietän täällä iloisia ja onnellisia päiviä. En tosin soisi kenellekään liikuntakyvyttömyyttä, mutta silti olen onnellinen. Saan nimittäin elää yhdessä Jeesuksen Kristuksen kanssa. Tiedän sitä paitsi saavani uuden ylösnousemusruumiin, kun pääsen taivaalliseen uuteen olotilaan tämän ajan jälkeen."

Yukari ja Emi näkivät, miten Seijan koko olemus huokui iloa, rauhaa ja toivoa. Heidät yllätti vuoteeseen sidotun rakkaus. Hänen sanoillaan oli ilmeistä katetta. Illalla he kyselivät, mistä he voisivat löytää samanlaisen onnen.

Ystävykset palasivat Japaniin ja kiireinen työ kehitysvammaisten lasten kodissa vei Yukarin mukanaan. Silloin tällöin hän luki saamaansa Uutta testamenttia ja kävi muutamassa kristillisessä tilaisuudessa. Mutta hän oli edelleen buddhalainen. Hänen kiinnostuksensa kristinuskoa kohtaan pysyi ulkopuolisen, sivustakatsojan mielenkiintona.

Sitten 17.1.1995 tuli raju maanjäristys Kobeen. Yukari joutui näkemään hävityksen ja ahdistuksen ympärillään. Kuoleman pelko nousi hänen tietoisuuteensa.

Maaliskuun lopussa hän päätti luopua työpaikastaan, koska ei tullut toimeen hoitokodin johtajan kanssa. Juttelimme toukokuussa siitä Osakassa käydessäni. Totesimme, ettemme voi vaatia toisten ihmisten muuttamista, mutta itse ehkä voisimme muuttua selviytyäksemme toisten kanssa paremmin. Pian Suomeen palattuani sain Yukarilta kirjeen: "Olet oikeassa, minun pitäisi muuttua, mutta miten se olisi mahdollista. Minusta tuntuu, että kokosydämistä yrityksistäni huolimatta en tule paremmaksi."

Toukokuussa Yukari ja Emi tekivät pikapäätöksen tulla toistamiseen Suomeen, tällä kertaa nähdäkseen Suomen kesän. Kesäkuun 20. päivä heidän koneensa laskeutui Helsinki-Vantaan lentokentälle ja jo matkalla Ryttylään oli keskustelu käynnissä: "Kuule Yukari, vaikka sinä et kykenekään itseäsi muuttamaan, Jeesus Kristus kykenee siihen, Hän voi antaa sinulle aivan uuden elämän."

Illalla 22.6. Yukari ja Emi olivat vetäytyneet jo yöpuulle Ryttylän kartanon vanhan päära kennuksen toisessa kerroksessa, mutta keskustelu kulki jälleen Jeesukseen Kristukseen. Yukari tajusi, että hänelle ei riittäisi enää, että hän olisi ulkopuolisena tarkkailijana kiinnostunut kristinuskosta. Hänen oli otettava selkeä kanta Jeesukseen, joko puolesta tai vastaan. Sinä iltana hän teki ratkaisunsa. Hän halusi tulla kristityksi ja ottaa kristillisen kasteen.

Aamulla Emi ja Yukari ilmaantuivat meille kertomaan uutisen ja esittivät pyynnön: "Voisiko Yukari saada kasteen vielä Suomessa ollessaan - aikaahan oli vielä runsas viikko?" Kerroimme, että kasteessa on kysymys myös seurakuntayhteydestä ja että sitä varten tarvittaisiin riittävä kasteopetus. Soitimme siksi Yukarin kotia lähellä sijaitsevan Himejin ev.lut. seurakunnan silloiselle pastori Hironolle ja pyysimme häntä antamaan kasteopetuksen ja kastamaan Yukarin sopivana ajankohtana. Ilomielin hän otti pyynnön vastaan.

Yukari palasi Japaniin ja ensi töikseen soitti kaikille ystävilleen: "Minusta tulee pian kristitty." Kaikki suhtautuivat asiaan ikään kuin Yukari olisi mennyt Suomessa sekaisin. Itse hän ymmärsi kyllä heidän asenteensa, mutta ei voinut sydämensä ilolta olla kertomatta asiaa heille. Kodissa häntä odotti hillitty vastustus. Mutta Jumalan sana alkoi aueta ihmeellisellä tavalla. Kasteopetuksen tunnit hän äänitti voidakseen kuunnella niitä uudelleen. Vaikka sydämessä edelleen vanha syntinen luonto oli tallella, uusi suhde Herraan osoittautui suuremmaksi. Ilo täytti sydämen.

Lokakuun 29. päivänä Yukari kastettiin Himejin kirkossa. Häneltä tuli iloinen ja kiitollinen viesti asiasta. Hän oli hyvää vauhtia oppimassa Kristuksen todistajan tehtävää niin läheisilleen kuin kauempana oleville. Hän uskoo, että kärsivällinen rukous on vievä vielä hänen vanhempansakin Herran yhteyteen.

Tammikuussa 1997 Yukari vieraili kolmannen kerran Suomessa ja antoi oman todistuksensa uskoon tulostaan mm 400 nuorelle Ryttylän uudenvuoden tapahtumassa. (1997)

Entä sinä?

Oletko sinä jo päässyt osalliseksi Pyhän Hengen vuodattamasta Jumalan rakkaudesta sydämessäsi? Jos olet, saat tänään jakaa pelastuksen toivoa muiden uskovien kanssa niille, jotka vaeltavat vielä pimeydessä, ja ylistää yhdessä seurakunnassa kärsivällisyyden, lohdutuksen ja toivon Jumalaa.

Ellet vielä tunne Jeesusta, joka on sinunkin syntiesi tähden kuollut ristin puulla ja noussut kuolleista, jotta sinä saisit kaiken syntisi anteeksi, saisit puhtaan omantunnon, uuden elävän yhteyden Jumalan kanssa ja Pyhän Hengen voiman sydämeesi. Käännä Herran puoleen, tunnusta syntisi, pyydä anteeksiantamus ja avaa sydämesi, niin että Jeesus voi astua sinun Hallitsijaksesi.